

Nr 151.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående förvärv av Melltorps kraftstation i Horla socken jämte vissa distributionsledningar m. m.; given Stockholms slott den 26 februari 1937.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Albert Forslund.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 26 februari 1937.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Forslund:

I skrivelse den 17 november 1936 har vattenfallsstyrelsen hemställt om Kungl. Maj:ts godkännande av två vid skrivelsen fogade förslag till avtal mellan styrelsen och Alingsås stad, varigenom till vattenfallsstyrelsen överlåtes bland annat den vid Sävån i Horla socken belägna Melltorps kraftstation.

Ifrågavarande två avtal skulle ingå såsom ett led i en mellan föreningen Melltorps kraftverk u. p. a., Alingsås stad och vattenfallsstyrelsen träffad uppgörelse angående kraftdistributionen inom Alingsås med omnejd.

Rörande den elektriska distributionen inom Alingsås stad och vissa i dess närhet belägna delar må här till en början anföras:

Elektricitetsdistributionen inom större delen av Alingsås stad ombesörjes av ett kommunalt elektricitetsverk, vilket i sin tur fyller huvudparten av sitt energibehov från statens kraftverk.

Inom delar av staden och angränsande områden distribueras elektrisk energi därjämte i konkurrens med staden av föreningen Melltorps kraftverk u. p. a., som förfogar över, bland annat, en kraftstation om 630 turbinhästkrafter vid Melltorp. Denna konkurrens har varit för staden särskilt besvärande inom ett huvudsakligen industriellt betonat område, det s. k. Nollhagaområdet, beläget norr och nordväst om samt inne i staden.

Underhandlingar om en uppdelning av distributionen hava vid olika tillfällen förts mellan staden och föreningen men ej lett till resultat. Slutligen har staden nu träffat avtal om förvärv dels av föreningen tillhöriga fastigheter med därå belägen kraftverksanläggning, dels av vissa kraftledningar med tillhörande distribution. Den avtalade köpesumman utgör 300,000 kronor, vilket belopp till stor del får betraktas som ersättning för företagets affärsvärde.

På grund av innehållet i stadens nu gällande kraftleveranskontrakt med vattenfallsstyrelsen, vilket kontrakt utlöper år 1958, äger staden icke rätt att själv använda eller distribuera elektrisk energi från annan kraftkälla än styrelsens och ej heller att direkt eller indirekt distribuera kraft till förbrukare, belägna utanför visst område. Staden är enligt detta kontrakt alltså förhindrad att utnyttja kraftverksanläggningen vid Melltorp för egen distribution. Avtal skulle därför träffas med vattenfallsstyrelsen om övertagande av större delen av denna anläggning med tillhörande energidistribution.

Enligt avtalsförslagen skulle staden sålunda till vattenfallsstyrelsen försälja dels de från kraftverksföreningen förvärvade fastigheterna med därå belägen kraftverksanläggning, taxeringsvärderade till 65,000 kronor, för ett belopp av 10,000 kronor, dels vissa av de av staden på sätt nyss nämnts förvärvade kraftledningarna med tillhörande distribution för en köpeskilling, vilken utgår dels med en engångsavgift av 10,000 kronor, dels med årliga avgifter under återstående kontraktstid — 22 år — av 6,745 kronor. Nuvärdet av sistnämnda prestation har av vattenfallsstyrelsen beräknats utgöra 92,500 kronor. Den årliga avgiften skall dock minskas, om energikonsumtionen inom Nollhagaområdet understiger visst värde.

Enligt en av kraftverksdirektören vid statens vattenfallsverk E. Sylwan upprättad promemoria skall sistberörda avtal mellan staden och vattenfallsstyrelsen tolkas så, att staden skall ombesörja distributionen inom Nollhagaområdet och uppbära inkomsterna därav, medan vattenfallsstyrelsen skall leverera för nämnda distribution erforderlig engroskraft till staden samt övertaga direktdistributionen inom det egentliga landsbygdsområde, som ansluter sig till den inköpta anläggningen.

Rörande kraftstationen vid Melltorp har *vattenfallsstyrelsen* i sin berörda skrivelse anført:

Fallhöjden vid Melltorp är omkring 16 meter. Lågvattnemängden utgör cirka 0.7 kbm./sek., 9-månaders vattenmängden cirka 1.1 kbm./sek. och 6-månaders vattenmängden cirka 2 kbm./sek.

Anläggningen är utförd för 3 kbm./sek. och en generatoreffekt av 540 kVa vid 400 volt med en upptransformator till 11,000 V. om 500 kVa. Kraften överföres till Alingsås medelst en linje av 3×16 kvmm. koppar. Kraft distribueras därjämte till Hols socken och till Maryd i Alingsås stadsförsamling. Distributionsanläggningarnas utsträckning framgår av en skrivelsen bifogad karta.

Energiproduktionen under normalår utgör:

Under vinterhalvåret	omkring	950,000 kWh
Under sommarhalvåret	»	700,000 kWh
		Summa per år omkring 1,650,000 kWh.

Under lågvattenår nedgår vinterenergien till något mellan 750,000 och 600,000 kWh och sommaren energien till något mellan 550,000 och 450,000 kWh.

Rörande storleken av den beräknade energiavsättningen inom det till ifrågasvarande kraftstation hörande distributionsområdet ävensom de ekonomiska kalkyler, å vilka förevarande framställning grundar sig, har vattenfallsstyrelsen anfört:

Till Melltorps naturliga avsättningsområde hör ett område, omfattande även Ljurs, Närunga och Skogsbygdens socknar. Allmänheten inom dessa områden har hittills varit obenägen att träffa uppgörelse med Melltorpsföretaget om leverans av kraft och i stället hänvänt sig till vattenfallsstyrelsens distriktskontor i Göteborg, som emellertid i avvaktan på en eventuell uppgörelse i denna fråga ansett lämpligt ej ingå i underhandlingar härom. I samband med övertagandet av Melltorpsstationen torde här en anslutning av 2,000 à 2,500 tariffenheter kunna vinnas genom en måttlig utsträckning av ledningsnätet, med en sannolik avsättning av omkring 120,000 kWh till pris inklusive tariffenhetsavgiften av 8,500 kronor.

Av den befintliga landsbygdistribution, som nu ingår i Melltorpsföretaget, torde en inkomst av omkring 1,500 kronor kunna påräknas.

Energiavsättningen inom Nohagaområdet kan beräknas till 600,000 kWh. Föreningen, som anser avsättningen vara en affärshemlighet, har tills vidare avböjt att lämna uppgift härom. Inklusive förbrukningen hos aktiebolaget fodervävnaders nya industrikomplex uppskattas emellertid totala förbrukningen till 640,000 kWh per år.

Under sistförflutna fjorton år till och med år 1935 har förbrukningen i Alingsås (exklusive viss industriförbrukning) stigit från 1,000,000 kWh till 2,294,000 kWh eller med 14 procent i genomsnitt per år. Nohagaområdet omfattar högra stranden av Säveån. Inom denna del av staden, som ännu ej nämnvärt bebyggt, har ny industri under senare tid börjat slå sig ned. Där råder därjämte en starkare tillväxt av nya bostäder. Det är därför berättigat att räkna med samma tillväxt för detta område. Under de 22 år, styrelsens nu gällande avtal med Alingsås varar, bör energikonsumtionen inom Nohagaområdet stiga till 1.5 à 2.0 miljoner kWh per år. Medelförbrukningen inom detsamma under kontraktstiden torde därför bli minst 1 miljon kWh per år. Styrelsens inkomster av energikontraktet med Alingsås stad uppgår för närvarande till 2.85 öre per kWh men sjunker sannolikt mot slutet av kontraktstiden till inemot 2.4 öre och utgör sålunda i genomsnitt 2.6 öre per kWh. Ökningen i bruttointkomsterna per år genom övertagandet av denna distribution bliver genomsnittligt räknad:

	Kronor
för Alingsås stad	26,000
» området i övrigt	10,000

Det belopp om 112,500 kronor, varmed vattenfallsstyrelsen skulle deltaga i affären, utgör amorterat under återstående kontraktstiden 8,200 kronor per år.

Kostnaderna för Melltorpssystemets övertagande och anslutning till Trollhättanätet samt dess drift blir i övrigt följande:

Åtgärd:	Anläggnings- kostnad	Årskostnad
	kronor	kronor
Melltorpsstationens istandsättande	40,000	3,000
Förbättring av ledningsnätet	15,000	1,500
Anläggningar för anslutning i Alingsås och nytt sekundärnät för Ljur m. m.	45,000	4,000
Driftkostnader	—	4,500
	<hr/>	<hr/>
Summa kostnader kronor	100,000	13,000

Om Melltorpsföretaget skall behandlas fristående, måste det köpa reservkraft från Trollhätteverket. Till en början blir detta behov ringa, men mot slutet av 22-årsperioden torde, speciellt under lågvattentid, kostnaden för sådan kraft efter avdrag av värdet av till Trollhättan inmatad överskottskraft bliva något mellan 10,000 och 15,000 kronor. I genomsnitt under perioden uppskattas den till omkring 7,000 kronor.

Vattenfallsstyrelsen har härefter lämnat följande sammanställning rörande beräknliga genomsnittliga utgifter och inkomster för 22-årsperioden:

Utgifter:	Kronor	Inkomster:	Kronor
Annuitet	8,200	Av Nollhagaområdet	26,000
Årskostnad för nytt kapital ...	8,500	I övrigt	10,000
Drift	4,500		
Reservkraft	7,000		
Vinst	7,800		
	<hr/>		<hr/>
Summa kronor	36,000	Summa kronor	36,000

I anslutning härtill anför vattenfallsstyrelsen, att det föreslagna inköpet alltså skulle medföra en vinst för statens vattenfallsverk utöver full förräntning av kapitalet av omkring 7,800 kronor eller 7.1 procent av inköpskostnaden respektive 3.7 procent av inköpskostnaden jämte det för förbättringen och anslutningen till Trollhättans nät erforderliga kapitalet, varjämte styrelsen skulle erhålla tillfälle leverera reservkraft till ett värde av omkring 7,000 kronor. Det finge i detta sammanhang beaktas, att vattenfallsstyrelsens avtal med Alingsås stad under ifrågavarande 22 år utgjorde hinder för en leverans till Melltorpsföretaget av tillskottskraft.

Vattenfallsstyrelsen uttalar härefter, att styrelsen syntes böra lämna sin medverkan till att distributionsförhållandena ordnades på ett för Alingsås stad tillfredsställande sätt och detta ej endast därför, att styrelsen gjorde en i ekonomiskt avseende god affär. Såsom ett led i dess strävan att rationalisera och förbättra landets elektrifiering borde det ligga i styrelsens intresse att bringa ordning och reda i förhållanden, som vore ägnade att skapa oro och föranleda tvistigheter. Med hänsyn till konsumenterna torde man med fog kunna hävda, att denna bygds elektrifiering skedde gynnsammast och mest ändamålsenligt genom styrelsen.

Vattenfallsstyrelsen har vid förevarande framställning fogat förslag till två avtal med Alingsås stad, vilka äro avsedda att undertecknas dels av styrelsen under förutsättning av Kungl. Maj:ts bifall och dels av staden, under förutsättning att en av stadsfullmäktige gjord framställning om rätt att upptaga lån för genomförande av förutnämnda inköp från föreningen Melltorps kraftverk av Kungl. Maj:t bifalles. Det ena avtalsförslaget avser förvärv av ifrågavarande fastigheter och kraftverksanläggningar för en köpeskilling av 10,000 kronor. Det andra åter innefattar övertagandet av kraftledning, därvid köpeskillingen skulle utgå med dels 10,000 kronor kontant och dels en årlig avgift under vart och ett av åren 1938—1959 av 6,745 kronor. Denna avgift skulle motsvara det beräknade värdet av distributionen och har tänkts skola gäldas genom motsvarande avdrag å Trollhätte kraftverks räkning å avgifterna för kraftleveranser till staden för fjärde kvartalet vart och ett av åren 1937—1958. Den kontanta köpeskillingen förutsätter vattenfallsstyrelsen skola bestridas med 10,000 kronor ur anslaget för inköp av vattenfall och fastigheter samt utförande av nyanläggningar, varöver Kungl. Maj:t äger förfoga, och 10,000 kronor ur det anslag för distributionsanläggningar och därmed sammanhängande arbeten vid statens kraftverk, som ställts till vattenfallsstyrelsens förfogande.

Under återopande av det anförda hemställer vattenfallsstyrelsen, att Kungl. Maj:t måtte *dels* godkänna ifrågavarande två avtalsförslag angående förvärv av däri omförmälda fastigheter och anläggningar, *dels* bemyndiga vattenfallsstyrelsen att av anslaget för inköp av vattenfall och fastigheter samt utförande av nyanläggningar för detta ändamål använda 10,000 kronor, *dels ock* förordna, att de förvärvade fastigheterna och anläggningarna skola, sedan de av kronan tillträtts, stå under vattenfallsstyrelsens förvaltning.

Riksräkenskapsverket har avgivit utlåtande i ärendet den 8 februari 1937 och därvid till en början anført, att ämbetsverket icke hade något att erinra mot vattenfallsstyrelsens hemställan om tillstånd att få från anslaget för inköp av vattenfall och fastigheter disponera 10,000 kronor till inköp av ifrågavarande fastigheter liksom ej heller mot att från reservationsanslaget till distributionsanläggningar och därmed sammanhängande arbeten vid statens kraftverk toges i anspråk ett belopp av 10,000 kronor för övertagandet av de kraftledningar, varom nu är fråga.

Beträffande vattenfallsstyrelsens förslag, i vad avser gäldandet av återstående delen av köpeskillingen, har riksräkenskapsverket anført:

Jämväl denna del av köpeskillingen, vilken beräknas motsvara värdet av distributionen, är enligt riksräkenskapsverkets uppfattning att anse som en kapitalinvestering. Vid sådant förhållande bör för nu ifrågavarande ändamål, i likhet med vad normalt är fallet vid kapitalinvesteringar inom statens affärsdrivande verk, disponeras under utgifter för kapitalökning anvisade anslagsmedel. Skulle å vederbörande affärsverksfond likvida kapitaltillgångar redan finnas disponibla, har riksräkenskapsverket tidigare vid olika tillfällen förordat, att dylika likvida kapitalmedel tagas i anspråk för investeringsändamål. Att på nu angivet sätt disponera likvida kapitalmedel förutsätter givetvis, att riksdagen därtill lämnar sitt tillstånd.

Av vattenfallsstyrelsens framställning framgår, att nuvärdet av köpeskillingen, i vad den avser distributionen, uppskattas till 92,500 kronor. Antingen köpeskillingen gäldas av anslagsmedel eller likvida kapitalmedel tagas i anspråk för ändamålet, vill det synas riksräkenskapsverket som om i förevarande fall det lämpligaste och riktigaste vore, att köpeskillingen för distributionen erlades på en gång och icke, såsom vattenfallsstyrelsen föreslagit, i annuiter under 22 år. Därest den mellan styrelsen och Alingsås stad träffade preliminära överenskommelsen icke kan ändras i fråga om sättet för likvidens erläggande, anser sig riksräkenskapsverket likväl icke böra avstyrka, att köpeskillingen erlägges i annuiter. Sist angivna tillvägagångssätt för likvidens erläggande synes böra tillämpas allenast om och i den mån de för inköpet erforderliga medlen kunna utgå av likvida tillgångar å fonden för statens kraftverk. Beträffande bokföringen av den inköpta kraftverksanläggningen förutsätter riksräkenskapsverket, att i vattenfallsstyrelsens räkenskaper såsom tillgång redovisas icke blott värdet å fastigheterna och ledningarna med köpeskillingarnas sammanlagda belopp utan även värdet å distributionen med ett belopp, som svarar mot annuiteternas nuvärde. Å andra sidan bör såsom skuld givetvis uppföras det kapitaliserade värdet av annuitererna.

Riksräkenskapsverket uttalar slutligen, att det nu framlagda förslaget rörande sättet för gäldandet av köpeskillingen för distributionen och därav föranledda bokföringsåtgärder icke innebure, att vattenfallsstyrelsen skulle vara förhindrad att, om så ansåges ur affärsmässig synpunkt befogat och lämpligt, inom den tidrymd av 22 år, som det nuvarande avtalet mellan styrelsen och Alingsås stad gällde, verkställa avskrivning av den del av kraftverksanläggningens värde, som svarade mot distributionen.

I anledning av riksräkenskapsverkets utlåtande har *vattenfallsstyrelsen* inkommit med en den 20 februari 1937 dagtecknad promemoria, vari anföres:

Riksräkenskapsverket har i sin skrivelse uttalat, bland annat, att jämväl de Alingsås stad av vattenfallsstyrelsen medgivna årliga rabatterna, vilket verket benämner »den återstående delen av köpeskillingen», är att anse som en kapitalinvestering. Detta är enligt vattenfallsstyrelsens mening icke riktigt. Det av riksräkenskapsverket angivna beloppet 92,500 kronor motsvaras icke av några anläggningar eller realvärden.

Även om ett företag nödgas vid avslutande av en affär såsom »good will» utgiva ett kapitalbelopp, bör detta belopp helst omedelbart och eljest så snart som möjligt avskrivas. I förevarande fall har vattenfallsstyrelsen i stället förbundet sig att medge Alingsås stad vissa rabatter under angiven tid. Att då först kapitalisera dessa rabatter för att sedan under samma tid amortera detta kapital, måste te sig, minst sagt, såsom onödigt omständligt.

Om genom ifrågavarande avtal Trollhätte kraftverks *utgifter* väsentligt minskats, kunde man möjligen anse det i kraftverket investerade kapitalet ökat. Men då i stället avtalet innebär en minskning i *inkomster*, jämfört med vad Melltorps distributionsområde normalt skulle giva, anser vattenfallsstyrelsen en sådan bokföring som den av riksräkenskapsverket föreslagna icke försvarlig.

Vid en redovisning av det i Trollhätte kraftverk investerade kapitalet har vattenfallsstyrelsen icke redovisat något kapitalvärde för de distributionsområden, varav vattenfallsstyrelsen får så att säga normal inkomst, och det måste då även ur budgetteknisk synpunkt te sig rätt egendomligt, om man såsom ökning av detta kapital skulle redovisa värdet av ett distributionsområde, varav kraftverket får mindre än normal inkomst.

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår, utgör det av vattenfallsstyrelsen framlagda förslaget om övertagande av kraftstationen vid Melltorp jämte vissa därtill hörande distributionsanläggningar ett led i en mellan styrelsen, Alingsås stad och föreningen Melltorps kraftverk u. p. a. träffad uppgörelse rörande i första hand den elektriska distributionen inom Alingsås stad. För närvarande distribueras den elektriska kraften inom större delen av staden av ett kommunalt elektricitetsverk, som erhåller kraft från statens kraftnät, men inom vissa delar av staden, särskilt inom ett industriområde, benämnt Nollhagaområdet, distribueras därjämte i konkurrens med stadens elektricitetsverk elektrisk kraft från förutnämnda förenings kraftstation i Sävåån vid Melltorp. För att förhindra en för såväl leverantörer som förbrukare i olika hänseenden skadlig konkurrens har mellan staden och föreningen efter långvariga förhandlingar träffats överenskommelse om att staden skall av föreningen inköpa kraftstationen vid Melltorp jämte vissa därtill hörande ledningar m. m. Enär staden enligt med vattenfallsstyrelsen träffat kraftleveransavtal, gällande för tiden intill utgången av år 1958, icke äger själv använda eller distribuera elektrisk kraft från annan kraftkälla än statens kraftverk och ej heller får direkt eller indirekt distribuera kraft till förbrukare, belägna utanför visst område, har staden, som sålunda icke själv kan utnyttja kraftstationen vid Melltorp, hemställt, att vattenfallsstyrelsen ville övertaga kraftanläggningen vid Melltorp och linjen Alingsås—Melltorp med grenledning till Maryd jämte till denna ledning anslutna transformatorstationer vid Olstorp och Maryd med tillhörande utrustning. Av vad staden skulle inköpa från kraftföreningen skulle staden i huvudsak behålla endast distributionsnätet inom Nollhagaområdet med tillhörande transformatorer och lågspänningsledningar. Inom staden skulle distributionen helt omhänderhavas av stadens elektricitetsverk med anslutning till det från statens kraftverk matade kraftnätet. Genom sistnämnda förhållande skulle styrelsens kraftleverans till staden komma att ökas med ett kraftbelopp, motsvarande vad kraftverksföreningen hittills levererat till staden i konkurrens med stadens elektricitetsverk.

Då uppgörelsen mellan Alingsås stad och kraftverksföreningen synes ägnad att skapa ordning och reda i kraftdistributionen inom staden med omnejd, så att för framtiden en oekonomisk konkurrens och tvistigheter i samband med den elektriska distributionen torde kunna undvikas, synes för uppgörelsens genomförande erforderlig medverkan från vattenfallsstyrelsens sida böra lämnas, därest så från statsverkets synpunkt kan anses ekonomiskt försvarbart. Den å vattenfallsstyrelsen belöpande inköpssumman för kraftstationen med därtill hörande närmare angivna anläggningar m. m. skall enligt styrelsens förslag gäldas dels kontant med 20,000 kronor och dels med 22 årliga avgifter om 6,745 kronor. Nuvärdet å denna köpeskilling har av styrelsen beräknats till (20,000 + 92,500) 112,500 kronor. Härtill komma emellertid vissa kostnader för kraftstationens och ledningsnätets iståndsättande och förbättring samt anläggningar för anslutning i Alingsås och nytt sekundärnät för Ljurs socken m. m., uppgående till sammanlagt 100,000 kronor. Enligt de av vattenfalls-

styrelsen framlagda beräkningarna skulle en medverkan från vattenfallsstyrelsens sida i den förutnämnda uppgörelsen för statens vattenfallsverk medföra en årlig vinst, utöver förräntning av investerat kapital, under åren 1938—1958 av i medeltal omkring 7,800 kronor. I sina kalkyler har styrelsen därvid räknat med förräntning och amortering av de tidigare angivna beloppen om sammanlagt 212,500 kronor under loppet av 22 år med tillhoppa 16,700 kronor årligen. Det ifrågasatta köpet synes sålunda vara för statsverket ekonomiskt fördelaktigt. Med hänsyn härtill ävensom till förut anförda förhållanden har jag icke funnit något att erinra mot bifall till styrelsens förslag om inköp av nu ifrågavarande egendom.

Vattenfallsstyrelsen har i fråga om de i de föreliggande avtalsförslagen bestämda två beloppen å vardera 10,000 kronor, avsedda att gäldas kontant, föreslagit, att det kraftverksfastigheterna avseende beloppet gäldas med anlåtande av anslag till inköp av vattenfall och fastigheter samt utförande av nyanläggningar och att det andra beloppet, utgörande köpeskillning för kraftledningarna jämte transformatorstationer m. m., utgår av till styrelsens förfogande stående anslag till distributionsanläggningar och därmed sammanhängande arbeten vid statens kraftverk. Häremot har jag icke funnit anledning till erinran. Då förstnämnda anslag under pågående riksdag icke kan disponeras utan riksdagens medgivande, bör dylikt medgivande inhämtas.

I fråga om köpeskillingen i övrigt innebär det föreliggande förslaget, såsom nyss antytts, att densamma med ett beräknat nuvärde av 92,500 kronor skulle jämte ränta gäldas med 22 årliga annuiteter om 6,745 kronor genom avdrag å Tollhätte kraftverks räkningar till Alingsås stad. Vattenfallsstyrelsen hyser den uppfattningen, att ifrågavarande del av köpeskillingen icke kan anses såsom en kapitalinvestering i vanlig mening, enär densamma beräknats motsvara endast värdet å den anläggningarna medföljande distributionen och icke grundar sig på något realvärde. Enligt vattenfallsstyrelsen borde nu ifrågavarande belopp därför icke bokföras såsom förräntningspliktigt kapital. Styrelsens förslag innebär ock, att ifrågavarande annuiteter skulle gäldas med driftmedel. I likhet med riksräkenskapsverket kan jag emellertid icke dela denna styrelsens uppfattning, utan synes hela köpeskillingen enligt ifrågavarande avtalsförslag, beräknad till 112,500 kronor, få betraktas såsom en förräntningspliktig kapitalinvestering. Ehuru jag finner det mindre lämpligt, att en del av köpeskillingen erlägges i form av annuiteter, vill jag dock, med hänsyn till att det lär vara förenat med vissa svårigheter att vinna ändring i de föreslagna avtalsvillkoren, icke motsätta mig den av vattenfallsstyrelsen förordade formen för gäldande av nyssnämnda belopp av 92,500 kronor. Härför synas, på sätt riksräkenskapsverket förutsatt, lämpligen böra tagas i anspråk likvida medel, som uppkommit genom avsättningar till statens vattenfallsverks förnyelsefond. En dylik disposition förutsätter emellertid, att riksdagen härtill lämnar medgivande. Till den del annuiteterna motsvaras av ränta å sistnämnda belopp få de på vanligt sätt bestridas av statens vattenfallsverks driftmedel. Med

avseende å sättet för bokföringen av anläggningarna ansluter jag mig till vad riksräkenskapsverket härutinnan anfört.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att godkänna förenämnda två förslag till avtal mellan vattenfallsstyrelsen och Alingsås stad angående förvärv av Melltorps kraftstation jämte vissa kraftledningar m. m.;

dels ock medgiva, ej mindre att för erläggande av den för kraftverksfastigheterna angivna köpeskillingen ett belopp av 10,000 kronor må tagas i anspråk av anslag för inköp av vattenfall och fastigheter samt utförande av nyanläggningar, än även att för gäldande av de för förvärvande av kraftledningarna m. m. bestämda annuiteterna må till ett sammanlagt belopp av 92,500 kronor disponeras till vattenfallsstyrelsens förfogande stående likvida medel, som uppkommit genom avsättningar till statens vattenfallsverks förnyelsefond.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

F. Wessberg.